

Obsah

<i>Úvodní poznámka</i>	7
------------------------------	---

I. FILOSOFIE JAKO PŘEKONÁNÍ NAIVITY

Kapitola 1. – Přirozený životní postoj a postoj teoretický	11
---	----

§ 1. Přirozený životní postoj	11
-------------------------------------	----

§ 2. Teoretický postoj	12
------------------------------	----

§ 3. „Nechání–být“ jako ontologický smysl údivu	14
---	----

Kapitola 2. – Bližší určení teoretického postoje	17
---	----

§ 4. Vázanost teoretického postoje na LOGOS, myšlení	17
--	----

§ 5. Věc jako substance a akcidence	19
---	----

§ 6. Možné způsoby teoretického – ontologický, transcendentalistický a empirický postoj	23
--	----

Kapitola 3. – Filosofie a věda	30
---	----

§ 7. Základní určení experimentální vědy: struktura „hypotéza – experiment“, matematizace	31
--	----

§ 8. Filosofie jako univerzální poznání, stanovisko filosofie vůči novověké vědě	37
---	----

II. ONTOLOGICKÝ POSTOJ

Kapitola 4. – Základní pole zájmu ontologicky orientovaných filosofí	48
---	----

§ 9. Ontologická diference	48
----------------------------------	----

§ 10. Souběžnost výzkumu ontologické diference a tázání po počátcích a příčinách (ARCHAI KAI AITIAI)	55
---	----

§ 11. Idea „první filosofie“, onto-teo-logický rozvrh metafysiky	59
--	----

§ 12. Idea „obecné metafysiky“ (metaphysica generalis) a „metafysik speciálních“ (metaphysica specialis) – členění II. oddílu	65
--	----

A. Bytí	72
----------------------	----

Kapitola 5. – Základní představa o pojmu „bytí“	72
--	----

§ 13. „Bytí“ jako „nejobecnější“, „nejsamozřejmější“ a „nedefinovatelný“ pojem	72
---	----

§ 14. Bytí a dění	78
-------------------------	----

§ 15. Všeobecnost bytí I. – synonymita a idea (co–bytí)	83
---	----

§ 16. Všeobecnost bytí II. – analogie	91
---	----

§ 17. Všeobecnost bytí III. – „pojmem“	97
--	----

§ 18. Obnovení otázky po bytí. Bytí (Sein) a Býti (Seyn)	102
§ 19. Vnitřní skladba oddílu II.A (Bytí).	107
A. a) Kategoriální analýza bytí	110
Kapitola 6. – Kategorie	110
§ 20. Co je kategorie	110
§ 21. Stručná charakteristika Aristotelova pojetí kategorií	114
§ 22. Kategorie u Kanta	117
Kapitola 7. – Logika	124
§ 23. Logika jako „věda o správném myšlení“	124
§ 24. Pojmová logika – soud	128
§ 25. Kategorický sylogismus	134
§ 26. Výroková logika	141
§ 27. Predikátová logika	148
A. b) Nekategoriální analýzy vážící se k bytí.	159
Kapitola 8. – Síla a činnost, vůle	160
§ 28. Úvodní vymezení DYNAMIS a ENERGEIA u Aristotela	160
§ 29. Aristotelovo určení způsobů síly (DYNAMIS) a středověká fixace problematiky – actualitas.	167
§ 30. Monáda	174
§ 31. Kladení	179
§ 32. Ontologie činnosti (praxe)	187
§ 33. Metafysika vůle.	193
§ 34. Vůle jako duch (Geist) a touha (Sehnsucht).	199
Kapitola 9. – Čas	207
§ 35. Čas jako „stálost pomíjení“, „nyní“	208
§ 36. Povaha a struktura „trvání“, I.	215
§ 37. Povaha a struktura „trvání“, II.	221
§ 38. Čas a nitročasové	227
§ 39. Časovost	230
§ 40. Čas jako naléhání a okamžik (Kierkegaard).	244
§ 41. Temporalita. První vhled do Ereignis	250
B. Příroda	257
Kapitola 10. – Příroda	258
§ 42. Filosofické pojetí přírody	259
§ 43. Nefilosofické představy o přírodě	262

Kapitola 11. – Řád přírody	268
§ 44. Platón, Aristoteles, Porfyriův strom	268
§ 45. Řád stvořených jsoucen	275
§ 46. Příroda jako „res extensa“	281
§ 47. Příroda v pojetí klasické novověké matematické přírodní vědy ..	284
§ 48. Koncepce G. W. Leibnize	287
§ 49. Pozitivisticky orientované pojetí J. S. Milla	290
Kapitola 12. – Přírodní filosofie	293
§ 50. FYSIOLOGOI	293
§ 51. Stoická přírodní filosofie	297
§ 52. Renesanční přírodní filosofie	300
§ 53. Filosofie přírody ve Francii v 18. století	306
§ 54. Naturfilosofie	309
§ 55. Filosofie přírody ve 20. století	313
§ 56. Moderní koncepce filosofujících přírodovědců	317
C. Člověk	324
Kapitola 13. – Člověk v řádu jsoucen	326
§ 57. Člověk jako „živočich vlastníci slovo“ (ZOON LOGON ECHÓN)	326
§ 58. Člověk jako boží obraz (imago deī)	328
Kapitola 14. – Člověk jako subjekt	332
§ 59. Člověk jako „res cogitans“ (Descartes)	332
§ 60. „Funkce těla“ a „člověk – stroj“	340
§ 61. Afektivita a rozumnost (Spinoza)	346
§ 62. Člověk v kontextu morality (Kant)	365
§ 63. Člověk v kontextu dějin (panství a rabství)	372
§ 64. Člověk a vlastnictví (Marx)	379
Kapitola 15. – Člověk a svoboda	382
§ 65. Nietzscheho idea „nadčlověka“	382
§ 66. Existence a transcendence (Kierkegaard)	391
§ 67. Rozvinutý pojem existence (Sartre)	398
§ 68. Existence a světový názor (Jaspers)	402
§ 69. Člověk jako „pobyt“ (Dasein)	408
D. Bůh	416
§ 70. Náboženství a filosofie. Filosofické předpoklady	418

Kapitola 16. – Bůh v křesťanské teologii a jeho důkazy	424
§ 71. Otázka po bytí Boha a možnost důkazu bytí (existence) Boha . . .	424
§ 72. Ontologický důkaz Boha	430
§ 73. Kosmologický důkaz	440
§ 74. Teleologický důkaz.	448
Kapitola 17. – Kritiky důkazu boží existence a náboženství vůbec. . . 50	
§ 75. Kritika tradičních důkazů Boha	450
§ 76. Osvícenecká kritika náboženství	456
§ 77. Bůh a pojem	460
§ 78. Náboženství jako odcizení podstaty člověka	466
§ 79. Nietzscheho zkušenost „smrti boha“	474
III. EMPIRICKÝ POSTOJ	
E. Zkušenost	485
Kapitola 18. – Zkušenost jako svébytná výzkumná sféra.	488
§ 80. Úkol kritiky lidských poznávacích schopností	488
§ 81. První fixace zkušenosti jako výzkumného pole, fyziologie rozumu . .	494
§ 82. Základy klasické analýzy struktury zkušenosti, duševní geografie . .	498
Kapitola 19. – Moderní teorie zkušenosti – Husserlova fenomenologie 502	
§ 83. Přirozený životní postoj a fenomenologická redukce, EPOCHÉ . . 503	
§ 84. Intencionalita, výchozí určení povahy a šíře fenomenologického výzkumu.	507
Kapitola 20. – Jazyk.	513
§ 85. Strukturalistická inspirace.	514
§ 86. Od systému k procesům	517
§ 87. Pohyb difference: dekonstrukce.	524
§ 88. Rhizomatika: Gilles Deleuze	529
Kapitola 21. – Fakt.	513
§ 89. Původní idea „pozitivní filosofie“.	530
§ 90. „Zrušení metafyziky“ a idea „logického empirismu“.	535
§ 91. „Logický empirismus“ II.	539
§ 92. Exemplifikace analytického přístupu: Explanace.	544
Závěr.	550